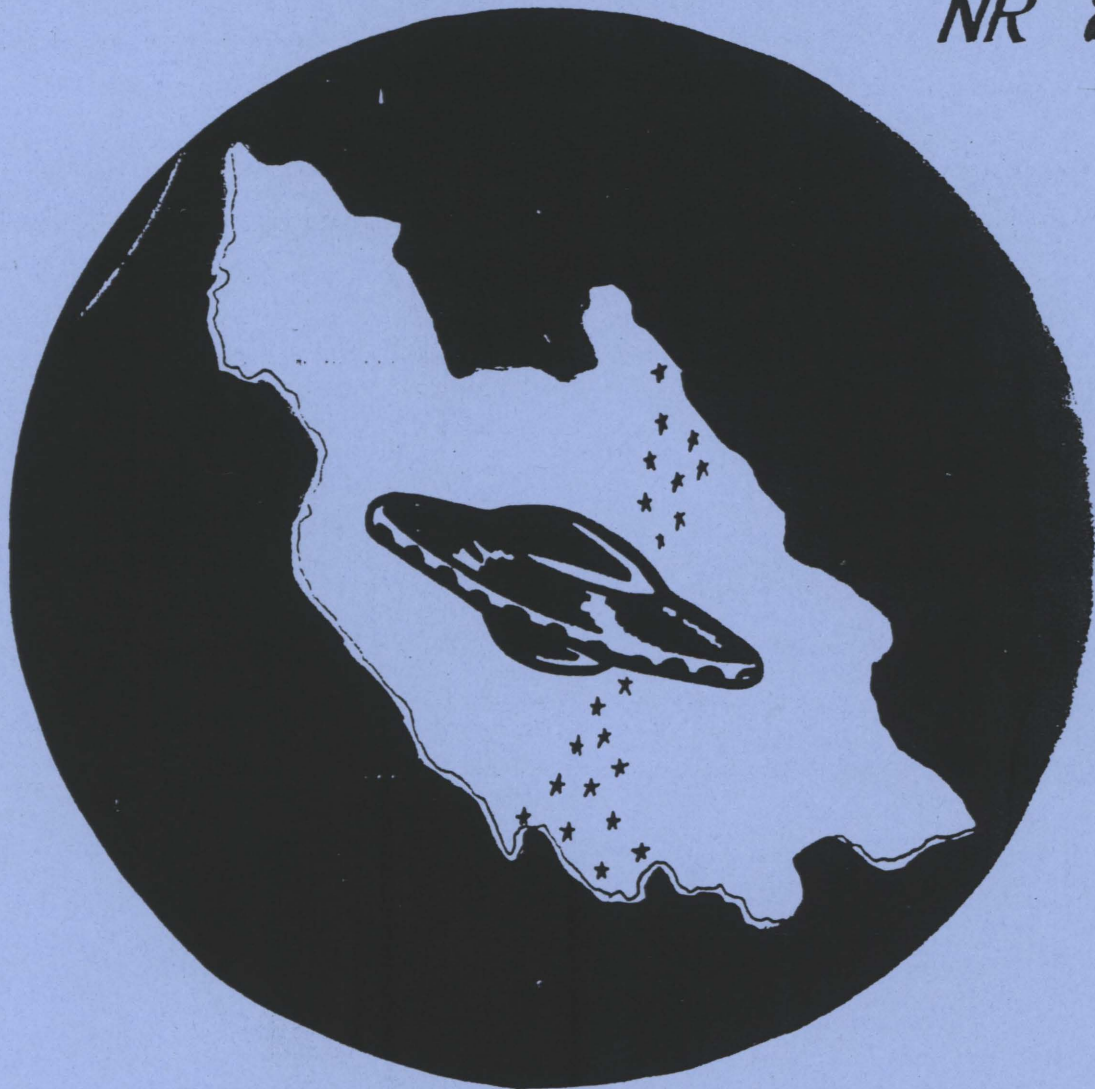

UFO NYTT

NR 2 1995

Västerberglagens

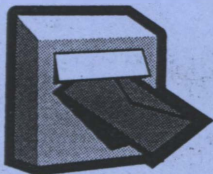
UFO förening

UFO NYTT

UFO-NYTT ÄR EN MEDLEMSTIDNING FÖR MEDLEMMARNA I
VÄSTERBERGSLAGENS UFO-FÖRENING.
DEN UTKOMMER 4 GÅNGER PER ÅR.

INNEHÅLL:

Sid	2	Förord.
"	3	Mystiska metallkulor.
"	4-5	Undervattens fenomen.
"	6-7	UFO- finns de?
"	8-12	Bortförda av UFO?
"	13-14	Klipp
"	15-18	Månmyстик
"	19-20	En jättestor farkost landade...
"	21-22	Klipp
"	23	Stjärnorna förde dem samman.
"	24	Klipp

Västerbergslagens UFO förening
Box 99
77722 Smedjebacken...
Tel 0240 79135

- Hur startade ni er karriär, herr miljonär?
- Som ung man stod jag med endast 2 öre på fickan. För den köpte jag ett äpple som jag putsade och sålde för 4 öre. Sedan köpte jag två äpplen som jag putsade och sålde för 8 öre. Sedan dog min farbror och efterlämnade 10 miljoner till mig.

HI HI

FÖRORD

1995 års början har varit mycket lugn för Dalarnas del. Men nu under de sista veckorna har det inkommit några rapporter. Tyvärr hinner vi inte få in dessa i detta nummer, utan vi får återkomma senare med dom. Vad vi vet nu så handlar det om dom retsamma röda kloten.

Föreningen har haft sitt årsmöte och den av våra medlemmar som är intresserad av verksamheten kan höra av sig, så sänder vi verksamhetsberättelsen till er. Årsmötet hölls i Björsjö Skogshem med kaffe och bröd + UFOprat förgyllde stunden.

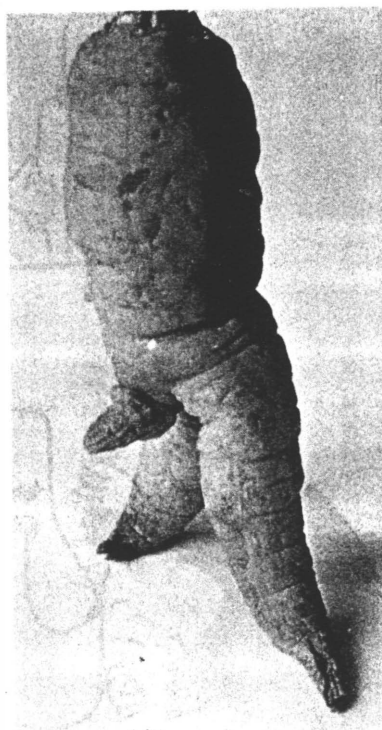
Vi har även hunnit med ett föreningsmöte i Ludvika. Där var UFO SVERIGES ordförande Clas Svahn inbjuden och talade om UFO-forskning och om sin nya bok "Mötet i gläntan". Har läst den och den är mycket bra, äntligen en analys av både författare och vittne. Vidare berättade Håkan Ekstrand om den fortsatta forskningen i Hessdalen. Bilder visades av båda föredragarna. Vi tackar båda killarna för att dom kom till oss. Nu ser vi fram mot en härlig grillkväll tillsammans med UFO SVERIGES killar och tjejer i vår. Naturligtvis är alla våra medlemmar också inbjudna.

Under en obs-kväll i höstas fick vi en härlig naturupplevelse med en rävunge, den åt korv direkt ur Lars Anderssons hand. Den följde oss som en hund. Så tydligen kan mycket hända även under dessa kvällar.

Gudrun.

**DENNA HELT
AUTENTISKA
MOROT**

**OMKULLKASTAR
ALLA TIDIGARE
TEORIER OM
VÄXTERNAS
FORTPLANTNING?**

Mystiska metallkulor rubbar teorin om livets utveckling

Perfekt räfflade metallkulor funna i ett 2800 miljoner år gammalt lager saknar fortfarande en vetenskaplig förklaring.

Geologi: I västra Transvaal i Sydafrika ligger en gruva i närheten av byn Ottosdal. Här bryter gruvarbetarna så kallad mirakelsten. Det är pyrofyllit, ett ganska mjukt lermineral,

som bland annat används som fyllning i färg. Pyrofyllit sågas ut ur bergväggen i block med hjälp av långa trådklingor. Någon gång ibland fastnar klingorna i små, 30-50 millimeter stora, metallkulor, som ligger spridda i förekomsten av pyrofyllit. Dessa kulor

De räfflade kulorna från Sydafrika ser människotillverkade ut, men de har hittats i ett geologiskt lager, som är 2800 miljoner år gammalt. Vid den tidpunkten i prekambrium levde det bara primitiva bakterier i havet.

inte ett problem bara för det sydafrikanska gruvföretaget utan också för vetenskapen. Man har nämligen hittat över hundra av dem under loppet av de senaste 20 åren, och alla kulorna har perfekta, parallella räfflor runt mitten. De liknar föremål som tillverkats av människor, men det geologiska lager som de ligger spridda i är 2800 miljoner år gammalt. Då bestod livet i jordens ursoppa av bakterier.

Intendenten vid Klerksdorp museum, Roelf Marx, förvarar en del av metallkulorna, och han har fått geologiprofessorn Andries Bisschof vid det närliggande universitetet i Potchefstroom att undersöka dem. Professor Bisschof hävdar att kulorna består av en fast massa

av limonit, mer eller mindre oxiderade järnmineral, som avlagrats runt en kärna. Det stämmer emellertid dåligt överens med att kulornas yta är så hård att inte ens stål kan repa dem, och att deras kärna består av ett mjukare, antingen svampigt eller träkolsliknande material. Limonitkulor är inte speciellt hårda och bildas normalt i grupper, nästan som sammanhängande såpbubblor. Metallkulorna förekommer däremot alltid en och en.

Metallkulorna saknar därför fortfarande en vetenskaplig förklaring. En häxdoktor från Soweto, Crede Mutwa, hävdar att kulorna kommer från yttre rymden. En annan och nästan lika vidlyftig hypotes har framförts av vetenskapshistorikern

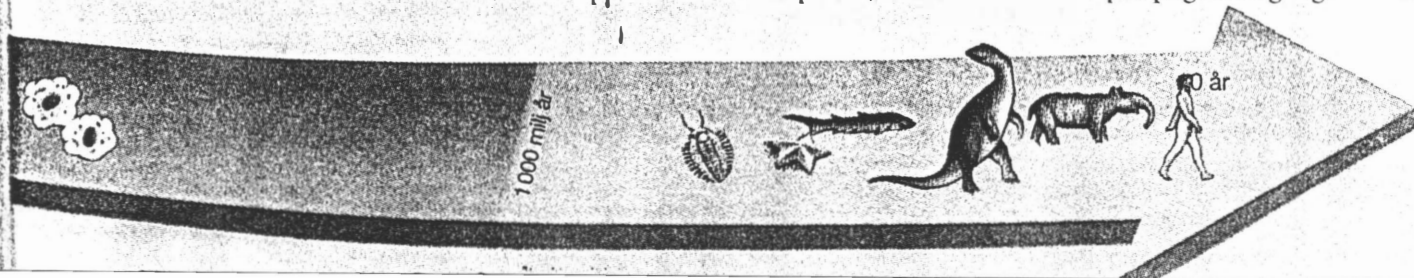
Michael Cremo och matematikern Richard Thompson i USA. De har i sin bok från 1992, "Forbidden Archeology" (Förbjuden arkeologi), samlat 600 sidors dokumentation av paleontologiska fynd, som inte stämmer överens med den evolutionsteori som sedan Darwin varit korrekt i den vetenskapliga världen. De har rest frågan om de räfflade metallkulorna inte kan ha skapats av människor på jorden. Konsekvensen av detta resonemang är bara att människan måste ha uppstått samtidigt som det första livet på jorden.

Cremo och Thompson anser alltså att människan har funnits med från början. Därmed tillhör de en grupp vetenskapsmän, som kallas krea-

De räfflade metallkulorna består av ett mycket hårt skal och ett mjukare, träkolsliknande inre material.

tionister. Vid sidan av sin vetenskapliga gärning är Cremo och Thompson också hinduistiska munkar, som missionerar för tanken att människan skapats på gudomlig väg. □

UNDERVATTENS FENOMEN

Vissa UFO:n verkar att vara extremt intresserade av våra oceaner.
Av Timothy Green Beckley.

Så länge jag kan minnas har det spekulerats i om inte UFOs har eller har haft baser under våra hav för att slippa de långa resor som behövs för att besöka oss. Genom århundraderna har sjöfararna berättat om oförklarliga ekerhjul av ljus över haven och oceanerna.

De har beskrivit och noterat detta i sina loggböcker. De har även ritat av vad de såg. De har även setts i talrika mängder vid Bermudatriangeln som man länge trodde var en stor bas för utomjordisk - intelligens (gåtan är numera löst-se ett nummer av Illustrerad Vetenskap). En del av våra skepp har blivit attackerade av några fientligt sinnade utomjordiska farkoster.

I ett par hundra år har man sett ljus och objekt stå stilla över vatten och suga upp vattnet tillsammans med fiskar och allt över hela vår jord. Dessa farkoster verkar att använda dessa oändliga "tomrum" som människorna inte begagnar, för att få vara i fred. En kartexpert vid NASA vid namn Jacques Vallee har nyligen gett ut en bok som heter Anatomy of a Phehenomenon.

Han har slagit fast att det inte bara är troligt att utomjordisk intelligens finns på jorden utan att det är så att de har hangarer djupt under haven där de inte kan bli upptäckta så lätt. Som en del av sitt bevismaterial hänvisar han till National Bureau of Standards som har kommit fram till att identifiera mystiska radiosignaler som verkar att komma någonstans från mitten av Södra Atlanten.

Dessa signaler har aldrig blivit identifierat eller lokaliserade. Under vattens-och UFO:n har funnits med i sjöfararnas historier från början. Redan på det 12:te århundradet återvänder sjöfarare och berättade om objekt som följt deras skepp i perioder, ibland under hela dagar, i luften och i vattennivå.

Många av objekten beskrevs som ljusst lysande. På natten lyste de ofta upp havet miltals. En del var runda till formen medan en del beskrevs som långa "som kroppen på en val" fast silverfärgade.

Charles Fort har skrivit i en bok om ett fall där kaptenen på Lady of the Lake rapporterade om ett underligt objekt i skyn.

Det hade formen av en cirkel som var delad i fyra delar och verkade vara böjda bakåt ungefär som ett hjul som snurrar och när man tittade på det så såg det ut som om de yttre ekrarna böjdes av. Observationen ägde rum den 22 mars 1870.

Ett av de mest dokumenterade fallen över vatten är väldigt bra memorerat av William J. Kiehl som bodde i San Francisco när han intervjuades. Kiehls rapport utspelades nära Georgia bay i Canada i augusti 1914. Han och åtta personer såg ett udda fenomen.

Blöta och frusna så höll vi på att samla ved till vår lägerbrasa när två unga flickor kom springande och sade att vi måste komma och se en ren som stod och betade vid en strand inte långt bort. Så hela sällskapet begav sig dit och mycket riktigt där stod en ren, men de såg något annat som han aldrig förr eller senare skådat. För där mitt i viken låg någon slags maskin och den verkade ligga för ankar. Den var 9 fot hög och 12 fot lång. Och uppe på "däck" var två små män i gröna och purpurfärgade dräkter som satt hårt åt efter kroppen.

På huvudena hade de kraftigt gula masker eller hjälmar som verkade vila på axlarna. Dessa täckte även ansiktet.

Ett ljusgrönt sken verkade strömma ut genom ett hål eller öppning på den underliga farkosten, hålet var ungefär halvvägs upp på sidan. De verkade försöka att få ut något som såg ut som ett rep med knutar eller någon slang som låg i vattnet. De fick efter ett tag sällskap av tre till, men de visade sig högre upp på "däck" och de verkade justera in något slags roder eller något. *Fortsätt Nr. 3.*
ur Mufon.

UFO - finns de? Har de redan besökt oss?

Som ung pojke läste jag boken "Påsköns hemligheter", författad av den världsberömda norske etnologen Thor Heyerdahl. Hans bok beskriver de kollosala stenfigurerna, som ställts upp på denna ö i Stilla Havet mer än fyra tusen kilometer från kontinenten. Ingen har hittills lyckats att härleda deras ursprung. Vem formade dem? Vem kom på idén att göra dem? Med vilka instrument och verktyg tillverkades de? Slutligen: För vilket ändamål? Hittills är hemligheten med dem förborgad.

Alltså, vilka var de som byggde dem?

Efteråt har vi fått veta att liknande hemligheter ligger liksom utsädda över hela vår jord. För mig är Baalbek, det största taklösa museet i världen mest intressant. Det uppfördes i Syrien under det romerska imperiets dagar. Serman det ur teknisk synvinkel handlar det om ett väldigt stort byggnadsverk, uppfört i stenblock som väger upp till 750 ton. De grekiska kolonnerna i byggnaden är de högsta i världen och väger upp till 45 ton. Vilken kraft var det som lyfte stenblocken 25 meter i höjdd? Murarna var ett mästerverk i precision. Mellan stenblocken kan man inte ens få in ett rakblad.

Stenbrottet där stenen bröts för detta mäktiga byggnadsverk låg vid Asuan i Egypten. Där tillverkades blocken och transporterades med skepp till Libanon. Därefter måste man forsla dem 35 kilometer på en bergsväg till den plats där man uppförde templet till Jupiters ära. De gamla legenderna säger ingenting om hur blocken transporterades från hamnen. Säkert inte på oxkärror. Åter en ny hemlighet.

Mystiken tätar kring Stonehenge i England

Vetenskapsmän har utforskat det berömda Stonehenge, som är uppfört av kollosala stenblock för 3600—3900 år sedan, alltså i början av bronsåldern, och funnit att konstruktionen användes för astrologiska observationer. De jättelika stenblocken möjliggjorde för urbefolkningen att bestämma vissa astrologiska tecken. Druiderna, de dåtida magikerna, kunde med konstruktionens hjälp be-

stämma solens upp- och nedgång och månens rörelser. Man kunde med dess hjälp förutse förmörkelser och vintersolståndet. Vetenskapsmännen har kunnat utröna mycket intressanta proportioner för de gigantiska stenblockens mått. Benämnd "stenålderns dator" har Stonehenge tilldragit sig många lärda vetenskapsmäns intresser liksom den sysselsätter fantasin hos människor, som intresserar sig för det som är hemlighetsfullt och osedvanligt, men vem konstruerade och byggde den? Måhända besökare från rymden?

Analfabeter, som känner vetenskapens hemligheter

Nutidens människor chockeras inte endast av storheten i gamla byggnader, vilka enligt teknikens alla principer voro omöjliga att bygga för våra förfäder, men man överväldigas också av det andliga arv mänskligheten äger och om vilket ursprung ingenting är känt.

Dogonerna, en sudanesisksam i Centralafrika, vet förvåningsvärt mycket om astronomi. Såsom vetenskapsmännen erfarit, tror dogonerna att Sirius, den mest lysande dubbelstjärnan är röd, fastän den är vit. Den röda Sirius såg också arabiska astronomer men under det andra århundradet efter Kristi födelse. Därefter, ca år 1000, blev Sirius plötsligt vit. De moderna astronomerna drog slutsatsen att dess en gång röda satellit B2 under tiden exploderade. Den blev en supernova.

Förövrigt vet dogonerna ovanligt mycket om kosmos. Utan

några som helst astronomiska instrument känner dogonerna till banan för Sirussatellit B2, fastän den sannerligen inte är lätt att se ens med teleskop. Dess existens fastställdes matematiskt år 1862.

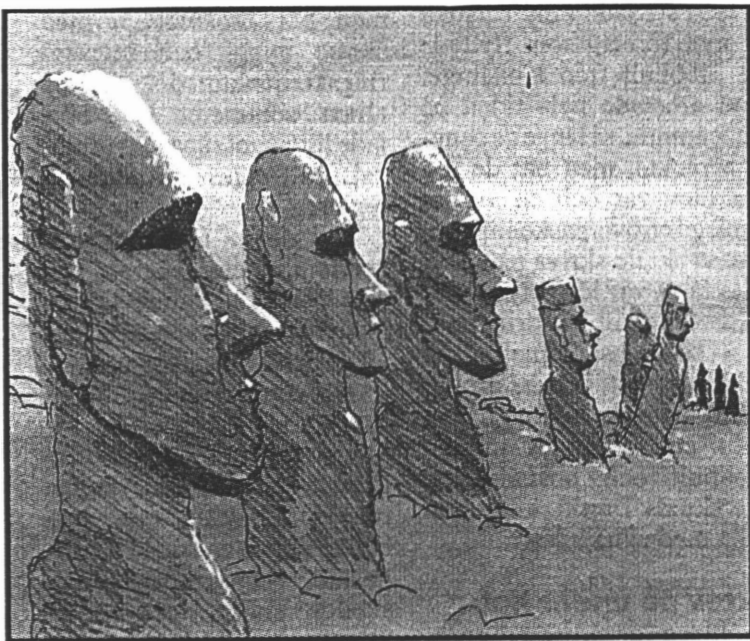
Vem kan ha meddelat denna stam av analfabeter dessa astronomiska kunskaper? Har varelser i rymden gjort det? I en rymd där kanske intelligent liv ändå finns.

Kära läsare! Jag vill inte göra någon reklam för spekulationer om utomjordiska varelser. Jag ställer bara mig själv frågan om det i ett närbeläget kosmos finns civilisationer och det gör jag med den förhoppningen att leda läsarna in på något mer ovanliga tankebanor, för enligt min uppfattning är det bara originella tankar som leder mänskligheten framåt.

Flygande tefat, finns de?

För trettio år sedan uppträdde i olika länder och på olika språk uttrycket "oidentifierade flygande föremål", UFO, enligt den engelska anakronismen eller "flygande tefat" som ickeexperter uttrycker sig. Det handlade då liksom nu om utomjordiska flygande farkoster, mycket snabba, ljudlösa, upplysta, vilka kunde få bilarnas motorer att stanna och också avbryta radio- och telekommunikationer. Granater biter inte på dem. De flygande föremålen är antingen formade som diskusar, bollar eller liknar stora cigarrer, som ibland förändrar sin form. Ibland flyger de genom lufthavet, men ibland visar de sig ofta på havet.

Det förefaller som de först

Inhuggen på en av inkaindianernas stenstoder finns denna bild, som återger en astronaut i sitt skepp. (Bilden nedan)

uppträdde under det andra världskriget. Senare blir deras besök på jorden allt vanligare. Tills 1980 hade amerikanska forskare registrerat uppgifter om 80 000 oidentifierade föremål i luften, under vattnet eller i kosmos. Med något strängare kriterier har svenska forskare registrerat 900 sådana föremål. Också det ett respektabelt antal. Kommer dessa föremål från universum?, frågar sig den schweiziske forskaren Erich von Däniken och många av hans meningsfränder. Ingen vet säkert. Man gör bara mer eller mindre välgrundade förmodanden.

De oidentifierade flygande föremålen besöker mycket ofta USA såsom de amerikanska tidningarna redan 1947 kunde rapportera. Sedan dess uppträder UFO regelbundet i USA, och inte så få journalister har fått sin försörjning säkrad genom deras försorg.

Men inte heller dåvarande Sovjetunionen är oberört. 1977 kunde befolkningen i Karelen observera stora upplysta klot, som flög österut. Samma iakttagelser gjorde människor i Helsinki. Det okända föremålet belyste de trakter det passerade, hängde en kvart över Petroskoj och avbröt radio- och telefonförbindelserna innan det försvann.

På den tiden skrev de sovjetiska tidningarna mycket ogärna

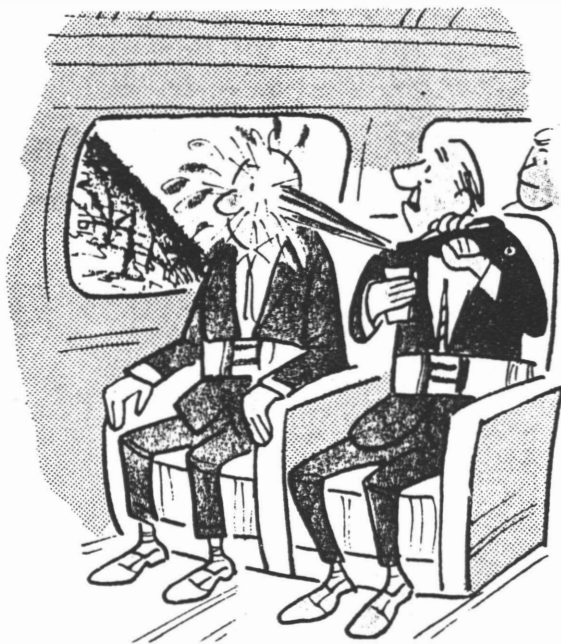
om sådana tilldragelser, och tidningarna uppmanade sina läsare att avvakta en officiell förklaring, men någon sådan kom aldrig. Arbetsarnas och böndernas stat erkände inga borgerliga teorier, men i gengäld skrev den underjordiska pressen desto mer om dessa saker.

Vänner med gröna ansikten

Har de flygande föremålen besättning? Ja, säger många människor, som själva haft kontakt med "den tredje kategorin". Det handlar om berättelser om möten med utomjordingar, varelser, som är ungefär lika långa som människor, ibland med gröna ansikten och klädda som piloter med dykarhjälm på huvudet. De kommer lika plötsligt som de försvinner. De är mycket måna om att på intet sätt göra människorna någon skada. Helst undviker de kontakt med oss. Enligt UFO-skådarnas hypoteser hade vi redan besök av dem under förhistorisk tid.

Vad mig själv beträffar har jag varken sett skepp eller haft personlig kontakt med utomjordingar, men jag skulle inte alls bli förvånad om jag träffade några. Allt är möjligt. När i så fall? Den mest omöjliga uppgiften är dock att förutsäga framtiden.

Översättning från esperanto av Gunnar Nilsson.

— Det verkar som om vi svänger ganska kraftigt!

Vem reste Påsköns stenstoder? Av vilket material tillverkades de? Varifrån kommer de? Varför restes de? Vilka föreställer de? Gåtorna på vår jord är många... (Bilden nedan. Illustrationer Lars Stevenfeldt.)

BLEV ETT AUSTRALISKT PAR BORTFÖRDA AV ETT UFO?

Av Keith Basterfield.

~~Ur~~UFO-NYT Danmark.

Australien är åter igen i rampljuset för UFO-logerna. Denna gång handlar det om en närobservation av 3-4 graden. Observationen hände i Belgrave i staten Victoria i Augusti 1993. Under detta år som gått sedan händelsen, har UFO-logerna haft god tid på sig för att undersöka händelsen och kolla observatörernas trovärdighet. Det var 2 UFO-grupper som såg UFOt. De åkte i två bilar, 2 personer i den ena och 3 personer i den andra. De hade alla en närkontakt denna vinternatt 1993 i Belgrave, som ligger i närheten av Melbourne, huvudstaden i staten Victoria.

En man och en kvinna fanns i den första bilen. Kvinnan vill inte nämnas vid hela sitt namn utan bara förnamnet. Hon hette Kelly. Det var hon som kontaktade UFOforskaren Bill Chalkev från Sidney i staten New South Wales. Hon hittade ingen UFOforskare i deras egen stat. Bill hänvisade henne till John Auchettl från "Phenomena Research Australia", han bor i Melbourne.

John Auchettl intervjuade Kelly och hennes man Andrew. Det var även John som fann som övriga vittnena i den andra bilen.

Kelly besökte vid ett senare tillfälle Adelaide i staten South Australia. Här bor UFOforskaren Keith Basterfield. Han fick under en lång tid tala med Kelly och höra hennes version av UFO-händelsen. Hennes man Andrew som kände till hennes kropp och några märken där, önskade att inte närvara vid denna undersökning.

Vidare förmedlades det en psykolog, Keith Basterfield som hypnotiserade Kelly. Det gjordes för att få reda på den glömda tiden.

Denna artikel handlar om Kellys upplevelser under Belgrave händelsen. En annan artikel kommer senare som handlar om dom övriga vittnenas händelse. Det blev även några intressanta spår funna vid platsen för händelsen.

Mannens bekännelse:

Den 16 september 1993 var Kelly och hennes man Andrew inbjudna till ett grillparty hos några vänner i staten Victoria. Medan dom satt och smälte maten och talade under kvällen kom dom in på ämnet UFO. Dom var mycket skeptiska till dessa fenomen.

Pratet gick, och plötsligt hörde Kelly sin man säga att dom haft en UFO-observation några veckor tidigare, då de varit på väg hem från några vänner.

Detta överaskade henne mycket för hon kunde inte minnas att dom sett något UFO. Andrew berättade att Kelly hade fått syn på objektet, det svävade över vägen framför dom. Hon tyckte att det liknade en fotboll som var upplyst.

Andrews historia förföljde Kelly de närmaste dagarna, för hon kunde inte förstå hur hennes man kunde berätta en sådan historia. Hon kunde ju själv inte minnas någonting av denna händelse.

I oktober 1993 var Kelly och Andrew ute och åkte igen. Denna gång körde de igenom Fountain Gate, en förstad till Melbourne, Belgrave och vidare till Monbulk. De var återigen på väg till sina vänner som vid grillpartyt.

Då de hade passerat butikcentret i Fountain Gate, passerade de förbi ett öppet område, där Kelly menade att det skulle vara ett perfekt landningsställe för UFO:n. Hon vet inte varför hon sa så. Plötsligt ryste hon till, utan grund. Något från det undermedvetna dök upp i hennes minne. Det var från en händelse natten mellan den 7-8 augusti 1993. Hon kunde inte förstå hur hon kunnat glömma denna händelse.

EN UNDERLIG NATT

Den 7 augusti körde Kelly och Andrew ut till några av sina vänner för att fira deras dotter som fyllde 18 år. De nådde till utkanten av Belgrave när det blev mörkt. Då fick Kelly som satt på passagerarsidan se en glimt av ett cirkelrunt orangerött ljus. Andrew körde i en hastighet av ca 100 km/t. Han uppfattade ingenting av detta sken.

Kelly funderade över det hon såg, och berättade senare om observationen. De pratade om vad det kunde vara, de enades sedan om att det var ett flyg eller en helikopter. Andrew var inte intresserad av det hela, och samtalet blev kort.

Då de kom fram till sina vänner berättade Andrew för dom om vad Kelly sett. Då började pratet om små gröna män. Sedan spelade de bingo, och körde sedan tillbaka ca 23.00. Men före det drack dom kaffe och pratades innan dom for. Själva säger dom att dom for ca 23.45. Normalt tar bilturen ca 90 minuter hem.

Det var i det närmaste ingen trafik, så de kom fram till backarna mellan Belgrave och Fountain Gate utan problem. Här såg dom återigen det mystiska objektet. Denna gång svävade det över trädtopparna, ut över vägen ca 400-500 m framför dom. Det var ett runt orangeljus, den översta delen såg ut att vara massiv. Kelly säger att det liknat det hon såg på dit resan.

Andrew såg också objektet, det flög sedan bort på deras vänstra sida.

NÄROBSERVATIONEN

Efter ett par km såg de ett kraftigt ljus, det lyste upp hela vägbanans bredd framför dem. Kelly måste skydda ögonen för att kunna titta på det. Hjärtat slog och adrenalinet rann till och paret talade om det de såg.

Plötsligt utan att dom vet hur hade hjärta och puls sina rätta slag igen. De undrade vad som hänt med ljuset medan de körde hemåt. Kelly kände sig som om hon haft en "blackout". Pratet om den tappade tiden fortsatte under den närmaste halvtimmen, Kelly menade att de hade förlorat tid. Andrew menade att hon drömt alltihop. Båda hade en oförklarlig smärta i magen och bilen luktade spyor. Då de kom hem tittade de på klockan och den var 02.30. Klockan borde ha varit 01.15.

EFTERVERKNINGAR

Innan de gick till sängs, var Kelly ut i badrummet. Hon såg då att hon hade ett trekantigt märke vid naveln och ett litet snitt på bikinilinjén. Märket såg ut att vara ett par dagar gammalt, hon visste vad det betydde, en kirurgisk undersökning. Hon hade även börjat att blöda och det var inte tid för hennes menstruation.

Den oförklarliga blödningen fortsatte 3 och 1 halv vecka med följd att hon blev sjuk, och måste uppsöka sjukhuset. Här undersöktes hon och det konstaterades att hon hade en infektion i underlivet. Infektionen hade kommit av en spontan abort eller av ett kirurgiskt ingrepp. Graviditetstesten var negativ och ingrepp hade ju gjorts. Läkaren menade att hon varit gravid och det var orsaken till hennes infektion.

FLER MINNEN

Fram hit, hade Kelly berättat vad hon minns. På några timmar dyker det nu upp fler minnen av vinternattens glömska mörker. Hon minns nu att det var flera personer med, en som kom fram till bilen och en annan som stod mitt i vägen. Hon mindes i 30 sek. perioder.

Medan de körde mot ljuset stod objektet till höger om dem, vägen svänger runt och sedan är sikten ca 1 km lång. Då bilen stannade, såg Kelly en bil ytterligare bakom dem, ca 100 meter. Andrew och Kelly stannade, de steg ur bilen, gick över vägen och ut på ängen där objektet stod.

De befann sig vid ett stängsel ca 5 meter från vägen. De enda orienteringsmärkena som fanns var en liten buske och några träd. Där stod de skräckslagna och stirrade. Efter en halv minut kom en varelse emot dem. Den var tämligen hög och mager. Kelly gjorde sin man uppmärksam på varelsen och ville kontakta den med hjälp av telepati. Då varelsen var ca 100-150 m från dom började ögonen att lysa röda. Kelly började skrika till sin man "de har ingen själ". Hon såg nu att det var flera varelser på väg emot dem. De såg ut som om dom svävade fram över marken. Varelserna delade sig i två grupper. Den ena gruppen gick emot Andrew och Kelly, den andra gruppen gick emot den andra bilen och dess passagerare. Kelly blev mycket förvirrad och kunde inte koncentrera sig på något. Hon ropade till de andra, de är onda, de dödar oss.

Plötsligt fick Kelly en stöt i magen, hon ramlade bakåt och landade på ryggen. Vid undersökningen av stället hittade man ett elektriskt stängsel, hon måste ha fått en stöt av det. Hon satte sig upp och försökte komma till sans igen. Hon kände sig dålig.

Då hon inte kunde se något, trodde hon att hon blivit blind. Men hon kunde höra sin mans röst i närheten. Hon ropade skräckslagen "låt mig vara", som svar hörde hon en mansröst som hon tyckte sig känna igen sedan tidigare, "vi vill er inget ont". Det blev mera sagt, men Kelly blev så dålig att hon la sig ner och svimmade. Då Kelly hämtat sig satt hon på marken, hon kunde fortfarande inte se, men kände att det stod en massa människor omkring henne. Hon tyckte det var kvalmigt och svettades och det surrade i huvudet. Samma mansröst sa "vi är ett fredsälskande folk". Kelly bröt ihop och grät, en hand rörde lätt vid hennes axel, det fick henne att gå amok. Det nästa hon har minne av är att hon satt i bilen.

DRÖMMAR

Då Andrew och Kelly kom hem gick de direkt till sängs. Under natten drömde Kelly. I drömmen var hon på platsen för observationsstället, hon satte sig ner. Hon såg nu allt klart. Hon kunde se varelserna, men hon kunde inte se deras händer. Hon såg sin egen man bli bortförd mot objektet. På något vis visste hon att dom som förde bort honom var av honkön. Hon blev rasande och grep tag i en arm, då miste hon sansen. Då Kelly blev sig själv igen, såg hon det landade objektet och en kvinna som ropade "mördare" efter henne. Vid hennes fötter låg ett lik. Kelly märkte nu en arm som låg omkring henne.

Hon befann sig så i ett litet rum tillsammans med en varelse, vars ansikte hon inte kunde se. Varelsen berättade att han inte hade slagit ihjäl någon.

NÄSTA MORGON

Då hon vaknade nästa morgon kunde hon minnas drömmen. Hon märkte även att hon var smutsig om skorna. Hon minns att hon sprang över en åker för att se bättre.

MINNET

Detta var vad Kelly kunde minnas av det ovanliga mötet med detta objekt, de andra observatörerna och varelserna.

Under ett besök i Adelaide, beslutade hon sig för att genomgå en hypnos, utförd av en kvalificerad psykolog. Hon ville se om hon kunde beskriva sin observation från den 7 augusti i detalj. Hon kunde vara i den sittsen att hon förträngde sina minnesbilder. Det var heller inget tecken på bortförande.

ANDRA HÄNDELSER

Som vid så många andra närobservationer, kan inte heller observationen vid Belgrave den 7 augusti betraktas som något isolerat tillfälle. Inte heller Kelly som vittne.

I juli 1993 började Kelly att finna sig själv och bli andligt intresserad. Hon använde ett litet rum som sitt. En natt när hon satt vaken i sin säng, hörde hon en ande som talade till henne. Hon lyssnade mycket intresserad och upptäckte att hon inte kunde resa sig från sängen. Det var något som höll hanne kvar. Hon fick en chock och kan sedan inte minnas vad hon hört.

Kort efter denna mycket ovanliga händelsen vid Belgrave hände det mera. Familjens TV stängdes och startades av sig själv. Kelly kunde vakna mitt i natten för att upptäcka att Tv var påslagen, fast hon stängt den, när hon gick och lade sig. Lamporna i huset lyste mycket skarpare än normalt. Videon spolade fram och tillbaka hur som helst av sig självt. Bilen försökte även den att starta av sig själv, men motorn gick som tur var inte igång. Den försökte stjäla den. Kelly menade själv att hon före händelsen haft vissa psykiska besvär, efter händelsen blev det mycket värre.

Kelly och Andrew har många gånger sett en orangegul eldkula som flugit mot deras fönster. Det dyker upp och flyger mot fönstret med ett krasande ljud.

Kellys berättelse är en intressant närobservation av tredje graden. Där det finns borttappad tid. De märken som Kelly upptäckt tyder på ett bortförande och om detta vet varken Kelly eller Andrew något om. Observationen som sådan bevisar inget, men fältforskaren Johan Auchetti från "Phenomen Research Australia" fann ju även de andra observatörerna. Det var 3 personer. De berättade samma historia som Kelly och Andrew och mer än det. Men om detta skrivs i del 2.

Tisdag 14 mars 1995

Stort intresse för ljusfenomen

LUDVIKA

– Flygande tefat är bara en av många teorier. Vår viktigaste uppgift är inte att tro på besök av farkoster bemannade med så kallade utomjordingar. Vi ska i stället ta emot, analysera och arkivera alla intressanta observationer som rapporteras in från allmänheten, säger Clas Swahn, ordförande i riksorganisationen UFO-Sverige.

Självaste riksbasen var hedersgäst när medlemmarna i Västerbergslagens UFO-förening var samlade till möte i Mar-näslidens stora sal på lördagseftermiddagen.

Intresset för mystiska ljusfenomen och allt annat som har med ämnet att skaffa är mycket stort i Ludvika och det övriga Västerbergslagen. Föreningen som bildades redan 1975 organiserar i dag ett 90-tal personer och fler lär man kunna bli. UFO-saken torde inte upphöra att fascinera.

För många står begreppet UFO rätt och slätt för besök från yttre rymden i form av små gröna män i tefatsliknande runda och svävande farkoster. Detta betraktas dock som en grov vrågbild som både riksbasen och övrigt engagerat UFO-folk vill få bort.

– Det handlar faktiskt inte om att tro på tefat eller inte. De så kallade flygande tefaten är bara en teori bland många andra. Vår uppgift är att ta ta hand om och så långt det är möjligt för-

söka analysera de olika observationer som rapporteras in. Varje ärende går senare vidare till Norrköping där vi samlar in alla uppgifter om UFO, säger Swahn som är både journalist och författare. Vid sidan av sitt ordinarie arbete vid en känd rikstidning har han också kommit med flera intressanta böcker i ämnet.

"Inga tefatsdårar"

Guðrun Andersson, ordförande på lokalplanet, har också fått erfara hur oinvidig allmänhet har svårt att hålla isär fantasi och vetenskap när det handlar om UFO.

– Ja, många har tyvärr en felaktig uppfattning om vår verksamhet och tror att vi är tefatsdårar. De ändrar dock snabbt uppfattning när vi lägger fram material och presenterar vår verksamhet. Vi arbetar nämligen mycket seriöst för att alla observationer ska bli undersökta. Den som har sett något märkligt vill ju gärna ha en förklaring.

Vid helgens UFO-möte i Ludvika medverkade också Håkan Ekstrand som föreläste medryckande över ämnet UFO och fenomen på himlavalvet. Han illustrerade sina berättelser med färgsprakande diabler.

Under mötet förekom också servering av kaffe med gott tilltugg. Massor av information, både litteratur och infoblad stod naturligtvis också till buds.

FREDDY NYLUND
0240-70001

Engagerade. – Vi arbetar mycket seriöst, understryker Håkan Ekstrand, VB-ordförande Guðrun Andersson, riksbasen Clas Swahn och Bernt Berglund. I UFO-kretsar är man inte roade av några förutfattade meningar om verksamheten.

UFO över Stora Tuna?

BORLÄNGE.

Var det en rymdfarkost av något slag som syntes över Järpbo i Stora Tuna vid 24-tiden natten till tisdagen?

Det undrar Jerker Persåker i Hångsarvet som just då tittade ut genom fönstret och fick se fenomenet.

– Jag hade stängt av TV:n och gått en runda i huset när jag plötsligt fick syn på det lysande föremålet, berättar Jerker. Jag tyckte det var ovalt och orangefärgat, men det kan även ha varit ett klot. Det fanns nämligen en svart rand på "farkosten" som kunde verka förvillande för synen.

Jerker har aldrig tidigare sett något liknande och betonar själv att han är långt ifrån någon UFO-fantast. Men den här synen tycker han är svår att förklara.

Jerker har även hört att ett orangefärgat klot skulle ha passerat över Insjön för några dagar sedan. Men om det har något samband med det Jerker såg är det ju inte lätt att veta.

Gigantiskt svart hål upptäckt

■ NEW YORK (TT:s korr) Amerikanska och japanska astronomer tror att de har lokaliserat ett gigantiskt så kallat svart hål i en avlägsen galax i Universum. Nyheten har vållat upphetsning bland astronomerna.

Det är infernaliskt svårt att lokalisera svarta hål, eftersom de består av tätt sammanpressade atomer vilkas dragningskraft är så stor att de suger åt sig ljus i stället för att utstråla ljus.

Det svarta hålet slukar kringliggande materia, men det finns ingen anledning att oroa sig över att jorden skall sugas in i hålet.

Det nu upptäckta rymdfenomenet ligger 21 miljoner ljusår från vårt solsystem. Med hjälp av en kedja sammanlänkade radioobservatorier som sträcker sig runt halva jordklotet har forskarna lyckats finna och kartlägga det svarta hålet. De har studerat de radiovågor som omger det.

Det råder kosmiskt kaos kring det svarta hålet, som har en massa stor som 40 miljoner solar. Den sammanpressade kärnan fyller ett område lika stort som jordens bana runt solen.

Kring hålet snurrar ett diskusformat moln av märkligt varm materia, mest väte och vattenånga. Molnet är cirka 1,5 miljoner ljusår i diameter.

Upptäckten har presenterats vid ett symposium i Tuscon i USA och i en artikel i tidskriften Nature.

Forskare avstår blygsamt från att definitivt fastslå att de funnit ett svart hål, men alla mätningar tyder på att så är fallet.

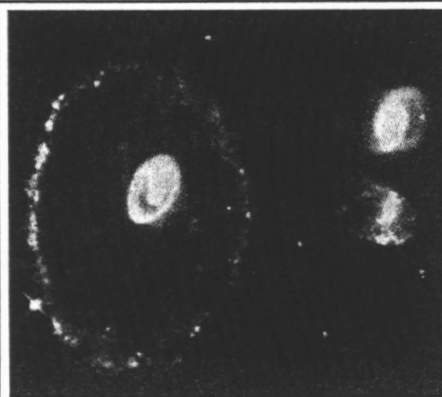
Med hjälp av Einsteins relativitetsteori har forskarna teoretiskt listat ut att det finns svarta hål i Universum, men dessa har varit närmast hopplösa att finna. De är ju definitionsmässigt osynliga.

NWT 3-8-91

Inga spår efter flygande föremål

Spaningarna efter det oidentificerade flygande föremål som påstås ha störtat i sjön Nummijärvi sju mil från Helsingfors har ännu inte gett något resultat. Men dykare från försvaret började på fredagsmorgonen leta i sjön med bistånd av folk från brandförsvaret i Lojo.

Det var i måndags som några sommargäster rapporterade att ett cirka en meter långt lysande föremål hade slagit ned i Nummijärvi.

Här slukas två galaxer

TUCSON. Rymdteleskopet Hubble har slagit hål på en 30 år gammal teori om kvasarer.

Bilden på två galaxer som krockar och slukas av en kvasar visar att kvasarer kan överleva utan omgivande materia. Och ändå sända ut sina kraftiga radiovågor.

Elva av de femton kvasarer Hubble fotograferat från sin bana runt jorden visade

att kvasarerna inte hade någon materia omkring sig.

Sen 1963 har forskarna trott att kvasarer drevs av svarta hål som slukade all materia inom räckhåll. Så är det inte.

De nya resultaten, som presenterades i går, har fått forskarna att fundera – om det inte är materia, vad är det då som driver en kvasar? (AP, Aftonbladet)

Grottmålningar gjorda i trans?

□ Är grottmålningarna från stenåldern avbildningar av hallucinationer? Teorin har lanserats av den sydafrikanske arkeologen David Lewis-Williams sedan han studerat det mentala tillståndet hos människor försatta i trans. Han påpekar att vissa målningar från istiden, exempelvis några av verken i den berömda Lascauxgrottan i Frankrike, är svåra att förklara på annat sätt. Målningarna föreställer ofta varelser som är till hälften människor, till hälften djur medan andra bilder består av geometriska figurer: punkter, linjer och kurvor. Normalt har detta tolkats som en form av jaktmagi. Men Lewis-Williams anser att målningarna är avbildningar av hallucinationer som istidens schamaner, eller medicinmän, fick när de försatte sig i trans.

Och solen har sin gång...

□ Förändringar på solen har ingen eller mycket liten del i klimatförändringarna på jorden. Det slår två brittiska klimatforskare vid East Anglia-universitetet fast. De hävdar att variationer på solen sedan 1974 inte kan ha ändrat temperaturen på jorden med mer än 0,05 grader Celsius. Jorden har värmts upp tio gånger mer sedan 1900. Forskarnas uppgifter stöds av satellitdata över solens elvaåriga cykel. Enligt dessa skulle jordens medeltemperatur kunna höjas med högst 0,1 grader. Forskarna, Tom Wigely och Sarah Raper, konstaterar att det är de samlade utsläppen av koldioxid och växthusgaser som ligger bakom temperaturökningen. Dessa utsläpp ger tio gånger större effekt på uppvärmningen av jorden än förhållandena på solen.

Svensk teknik sänds ut i rymden

GÖTEBORG (TT)

Svensk teknik finns med på den amerikanska bäraraketen Atlas som lyfter från Cape Canaveral på torsdagen. Saab Space i Göteborg har tillverkat det separationssystem som lösgör satelliten från raketten.

Det är en kommunikationssatellit som ska skickas ut i en bana runt jorden.

FOLKET 18-4-91

Forts.

MÅNMYSTIK.

AV: Neil Nixon.

Norsk översättare: Johnny Hurt. UFO NORGE.

Här följer den andra delen av artikeln om de mystiska fenomenen på månen.

USA:s Apolloprogram utförde experiment i sitt sökande efter vatten och partiklar. Den sovjetiska Luna sonden sökte nu med röntgenstrålar och fann magnetfält.

Vårt fotfäste på vår närmaste drabant är obetydlig, men forskningen har berikat oss med material för att hålla våra forskare med arbete i 20 år. Dom frågor vi har om månen, är så talrika och komplicerade, ändå blir det ett kort reportage om de viktigaste frågorna om månens ålder, månen och de övriga himlakropparna i solsystemet. Månens sammansättning och tillkomst, finns det vatten i månatmosfären?

Innan forskarna fick möjlighet att undersöka stenar från månen, var den generella uppfattningen den att vår måne var lika gammal som jorden. Den äldsta stenen på jorden har blivit daterad till 3,7 miljarder år. Stenen som Neil Armstrong plockade med sig från månen var 3,6 miljarder år. Dateringen av insamlat material från månen gav forskarna den ena chocken efter den andra. Den berömda sten "Rock 13" som besättningen på Apollo 12 hade med sig från månen, visade sig vara 4,5 miljarder år gammal, det är samma ålder som vårt solsystem har. Flera prover visade sig ha samma ålder och äldre, det skulle antyda att månen skulle vara äldre än solsystemet. Detta överraskande fakta har varit ett stort problem för många månforskare. Den bekväma förklaringen att månen bildats samtidigt med övriga solsystemet, och fann sin bana runt Jorden, är nu längre inte så säker.

I realiteten är det ett komplicerat problem att fastslå månens ålder. Det bästa sättet att datera så gammalt material som månsten, är att nedbryta det i radioaktiva element. Alla radioaktiva grundämnen har en känd halveringstid, som nedbrytningsprocessen till andra grundämnen. Månen är nu rik på grundämnen som går att undersöka. Analyser av en mängd atomer och isotoper från månen har skilda dateringar för månens tillblivelse. Analyser av rubidium och kalium har visat datering på solsystemets födelse. Andra analyser indikerar att månen inte varit en del av vårt solsystem vid sin tillkomst.

Analysen baserat på uran som forskarna undersökte hade spår av ett annat grundämne, nämligen ädelgas, exenon. Mängden av exenonet var större än förväntat, detta förbluffade forskarna, då det öppnade möjligheterna för att det, uranet tillblivelse på månen för över 4,6 miljarder år sedan. Alltså mycket äldre än solsystemets existens. (Åldersbestämmelsen av jorden, månen och solsystemet har för övrigt alltid varit omgivet av en viss osäkerhet. Nu är det 25 år sedan den första månfärden, och ganska klart att månens ålder är omkring densamma som jordens, dvs. 4,6 miljarder år. Solsystemet beräknas till en ålder av 5,0 till 5,2 miljarder år. Åldersbestämmelsen om jorden och solsystemet har utförts av vetenskapliga metoder de senaste 75-100 åren. Man har under de sista 30 åren varit i stort sett eniga om dessa värden. Månens ålder kunde endast bestämmas av de prover som Apollo hade med tillbaka) När det gäller månens tillblivelse är det tre teorier som har diskuterats bland forskarna.

1.

Månen var en del av jorden. Vid en tidig tidpunkt förslagsvis 4 miljarder år sedan när planeterna ännu var flytande, skildes jorden och månen. Månen fångades in av rotationshastigheten.

2.

Månen kommer från ett annat ställe än solsystemet, den blev infångad av jordens gravitationsfält.

3.

Månen har blivit till efter en kollision mellan jorden och ett annat himlaelement.

Också den totala mängden av isotoper och aluminium, ²⁶ på vår måne överraskade forskarna. Isotopen blev gjord vid den snabba supernovaexplosionen, som astronomerna menar bildade vårt solsystem. Som de flesta metoder för datering indikerar månen innehålla detta grundämne, för det hör hemma i vårt solsystem. Ännu har det inte varit möjligt att med säkerhet ange månens ålder exakt. Vi vet att den är lika gammal som solsystemet, kanske äldre. Det kan även vara möjligt att den kommer utifrån vårt solsystem.

Månens och jordens sammansättning är avgjort mycket lika. Det finns en teori som antyder - månen blev till samtidigt som jorden materialet är det samma. Då förväntar man sig att den största av dom två Jorden, skulle vara mindre kompakt än månen.

Men det är faktiskt tvärtom, Experiment företogs under Apollofär-
derna och dom indikerar att månen hade ett inre skal av metallisk
substans. Tydliga avvikelser från jorden.

Månen skiljer sig från andra medlemmar i solsystemet. Med plan-
et och måne.

Det är omöjligt att vara helt säker på avvikelser, för vi lär oss
ju ständigt mera om planeter och deras månar.

När vi jämför vår måne med andra månar som kretsar runt planet-
er, måste vi ha fakta att grundlägga oss på. Vår måne är den stör-
sta drabanten som kretsar kring en planet, den är en $1/4$ av jord-
ens storlek. Avståndet från Solen till Jorden, ger den en position
som ger den, den unika förmågan till solförmörkelse. (Det är fel,
många av dom andra planeterna har samma fenomen. Jupiter har
skuggor som visar att en eller flera månar bildar solförmörkels-
er.)

Faktum är att månen är 400ggr tätare på Jorden än Solen. Mån-
ens position är perfekt för solförmörkelse. Det verkar som den
har placerats där. Det ser ut som ett ovanligt sammanträffande.

Apollo 8 var den första rymdkapseln som märkte dessa märkliga
fenomen, det blev observerat då man passerade över de runda om-
rådena på Månens framsida, de så kallade hav ("Mare"). Rymdkapseln
började att accelera och miste höjden utan att använda startrake-
terna. Sent omsider uppdagade man orsaken som visade sig vara små
kompakta fördjupningar i månhavet. Dom orsakade stark gravitati-
on. Fenomenet fick beteckningen Mascon, en förkortning av ordet
"mass concentration" en mängd mascons på månens framsida blev nu
kartlagda. Det ovanliga var att dessa mascons hade ytterst regel-
mässiga strukturer, och det är lika sällsynt fenomen som månens
position.

Månproverna överraskade forskarna, det visade sig innehålla rika
legeringar av metaller, som är kända här på jorden, som titan. Ändå
var järnet det som förbluffade mest. Inte för att järnet var o-
väntat, utan för att både amerikanska och ryska sonderna fann rent
järn. Järn i partikelform finns inte på jorden, vi måste framstäl-
la det. Men på månen fann man järnpartiklar. Först menade man att
det var partiklar från meteoriter, något som i verkligheten är o-
sannolikt eftersom allt järn funnet i meteoriter har varit en le-
gering. Nu var det bundet i nickel. Det var en förbluffande ny-
het.

Några forskare menade att järnpartiklar inte förekommer i naturlig form: Dom måste ha blivit prodicerade och därefter kommit till månen. (Då månen har tunn atmosfär och därmed oxygen är det inte så märkligt att järn (FE) kan upptas i atomer (ren) form. På jorden däremot är det känt både i atmosfären och vattnet. Det medför att järnet rostar i bunden form.

Som om inte ett mysterium var nog, dyker det upp flera märkligheter. Apolloforskningen gick vidare med 11, 12 och 14 och det fastslogs att inget vatten fanns på månen. Men knappt hade Apollo 15 landat på månens framsida, förrän det kom en rapport från astronauterna den 7 mars 1971 (fel datum 30 juni 1971). Det var inte vatten man hade funnit men 2 astronauter rapporterade att en 160 km långt moln hade passerat landningsplatsen. NASA försökte att förklara det med att det kom från Apollos behållare. Helt fel, för dessa vattentankar kunde inte producera så mycket vatten. Sedan kom förklaringen att molnet hade kommit från astronauternas urin, som man vid ett tidigare tillfälle hade gjort sig av med i sin runda kring månen. Men så mycket urin hade pojkarna inte kunnat åstadkommit.

Dessa gåtor som nu kom till under månfärderna, kanske har en naturlig förklaring. Nu visar dessa mysterier att det är en massa saker vi inte vet om månen.

Apollo och Luna färderna har gett svar på en del av frågorna om månens tillblivning. Hur och var den kom till, kanske vi inte ska bekymra oss om. Det finns så många andra mysterier, som järnet och vattnet. Vi skall ta upp frågorna i en annan artikel, där är det bara toppen av ett isberg. Många är problemen och mysterierna som fortsätter att förvirra forskarna i deras studium av vår gamla måne.

- Är det någon som har tappat en packe sedlar med en gummisnodd omkring?
- Ja, jag har det!
- Varsågod... jag har hittat gummisnodden.

Det var en gång två kineser.....
Nu är det 800 miljoner

NTF MANAR:

FÄRDAS ALDRIG LÄNGRE STRÄCKOR
PÅ LÅST CYKEL....

Ensam på balkongen såg Eva, 40, en skrämmande syn:

En jättestor farkost landade vid hyreshuset!

● Nej, Eva Höglund i Nybro är inte tokig, även om hon inser att en och annan kanske kommer att tro det.

● Hon är amatörastronom och helt klar över att hon verkligen såg det okända flygande föremålet alldeles intill sig en sen julikväll i somras. Men vad var det? En okänd militär farkost — eller ett UFO?

TEXT: INGMARN NORLÉN
FOTO: ÅKE HÅKANSSON
TECKNING: RONNY LINGSTAM

Att studera himlens stjärnor har blivit en spännande hobby för Eva Höglund, 40, i Nybro. Stjärnklara nätter sitter hon ofta på sin balkong på andra våningen i hyreshuset i stadsdelen Kungshall och tittar i kikaren.

— Alltid upptäcker man något intressant. Ju mer man studerar stjärnorna, desto mer inser man att man inte kan förstå allt. Forskarna upptäcker ju nya planeter och svarta hål som tidigare har varit okända. Himlen känns som en stor gåta som jag skulle vilja tränga så långt in i som möjligt, säger Eva.

Till yrket är hon läkarsekretär, men hon har också många andra strängar på sin lyra. Hon sitter i kommunfullmäktige för miljöpartiet, spelar fiol i Lilla orkestern, skriver dikter och strövar i skog och mark och studerar fåglar.

Starkt ljussken

Dessutom är hon alltså amatörastronom. En av de varma, sköna nätterna i juli hade hon en upplevelse som gjorde henne både skrämmd och förundrad. Hon berättar om den med viss tvekan eftersom hon är litet rädd att bli betraktad som galen.

— Ja, vad ska folk tro? Det kan verka som fantasier, men det var verklighet. Jag hoppas bara att det finns någon annan som har

Plötsligt blev Eva bländad av ett starkt ljussken. När hon sänkte stjärnkikaren såg hon en jättelik farkost närma sig från nordost.

sett samma sak. Och att denne i så fall vill och törs berätta...

Klockan var kvart över tio på kvällen den 19 juli. Sommarhelan dallrade fortfarande mellan husväggarna i Kungshall. Så här mitt i semestertiden var bostadsområdet så gott om avfolkat. De flesta firade semester i sommarstugor eller var utomlands.

Evasatt ensam på en stol på sin balkong och studerade solsystemets största planet, Jupiter, i sin kikare. Jupiter befann sig i sydväst lågt över horisonten och syntes mycket tydligt.

— Det var extra intressant, eftersom fragment av en komet hade slagit ner på Jupiter. Man kunde faktiskt se explosionerna och eldslågorna på planetens yta.

— Bäst som jag satt där kände jag ett starkt ljussken i ögonen. Jag blev bländad och sänkte kikaren. Då såg jag hur en farkost plötsligt närmade sig från nordost. Framifrån såg den ut som ett flygplan med vingar, på varje ving fanns en stark strålkastare och på nosen satt en svagare lykta. Jag tyckte det var konstigt att den kom så där rakt emot mig. Det brukar inte flygplanen göra.

Landade på gräsmattan

Farkosten kom allt närmare Eva där på balkongen, berättar

hon. Snart befann den sig alldeles över hustaken, och då såg hon att det inte alls var ett flygplan.

— Över bilparkeringen gick den lågt och så styrde den till min stora förvåning rakt mot min balkong. Då såg jag att den liknade en jättestor kolsvart plåtlåda med litet rundad form upptill, frånsett vingarna som liknade dem som sitter på flygplan. Det hördes inget starkt motorljud och det märkliga var att det inte fanns några fönster på farkosten. Den var stor, jättestor, ungefär som ett trafikflygplan.

Så sänktes farkosten ned alldeles intill hyreshuset som har tre våningar.

— Min balkong är placerad på husets hörn, så jag kunde följa hur farkosten sakta dalade ner längs husväggen och blev stående alldeles stilla. Den var så stor att den nådde ända upp till taket.

— Vid det här laget var jag så paralyserad, ja, chockad, att jag inte kunde lägga så många detaljer på minnet. Den kolsvarta jättestora tingesten stod bara några meter från mig. Om jag hade velat och vågat hade jag kunnat gå ut på gräsmattan och ta på farkosten med mina händer. Men jag var så tagen att jag satt kvar i stolen och såg farkosten snett framifrån.

Varför kom farkosten just till mig på balkongen? Och vad fanns det för besättning ombord? undrade hon. Inte en levande varelse kunde ses eftersom det inte fanns en enda öppning på den stora metallkroppen.

Som en rymdfärja

Eva satt blickstill, både imponerad och skräm. Hon uppskattar att farkosten stod kvar mellan tre och fem minuter. När hon lyssnade noga hörde hon också ett mycket svagt motorljud, som påminde om en mindre dieselmotor till en båt.

— Det fanns inga som helst identifikationstecken på farkosten, men kroppen hade ett rutnär som påminde om det som finns på den amerikanska rymdfärjan Columbia. I hörnet på varje ruta fanns en mutter, poängterar Eva, som har studerat bilder av amerikanska rymdfarkoster mycket noggrant.

Medan den lågt surrande jättelika tingesten stod stilla intill hyreshuset var det alldeles tyst i Kungshall. Ingen annan människa mer än Eva såg den främmande besökaren, i varje fall

har ingen berättat att de har sett något ovanligt den där kvällen.

Så lyfte farkosten och intog nordvästlig kurs. Nu släppte också Evas chocktillstånd och hon gick fram till balkongräcket för att följa den med blicken.

— När den gled bort och uppåt kunde jag studera bakdelen. Den var rund och liknade en cementblandare. Men ännu konstigare var det som släpade efter farkosten.

Det liknade ett stjärnfall eller ett tomtbloss. När farkosten hade kommit en bra bit upp i luften lossnade "tomtbloss" och lämnade farkosten och letade sig uppåt. De rörde sig som lysande ringlande ormar eller remsor och lyste i hela färgspektrat. Strimlor av dessa lysande

fyrverkerier fanns kvar på himlen länge, minns Eva, som studerade dem i kikaren flera nätter innan de slutligen bleknade bort.

— Märkligt nog sov jag gott den här natten. Rädd var jag inte. Kanske beror det på att jag är kristen och har en viss trygghet inom mig.

Men efter några veckor kom en oro och olust över mig och jag drömde otäcka drömmar på nätterna.

Militär farkost?

På senare tid har Eva haft en kuslig känsla inombords. Hon anser att det är påfrestande att vara ensam om en så dramatisk och märklig upplevelse. Därför har hon berättat i insändare i lokaltidningarna om vad hon varit med om.

— Jag tog risken att folk skulle tro att jag var galen, för jag var medveten om att det här verkade alltför fantastiskt för att vara

sant. Men ingen hörde av sig om att de hade sett samma sak som jag. Däremot fick jag några telefonsamtal från människor som sett mystiska flygande föremål av andra slag runt Kalmar, Oskarshamn och Kalmarsund.

Eva, som är en sansad kvinna, påstår inte att hon har sett ett flygande tefat eller ett rymdskepp. Hon vet helt enkelt inte vad det var som kom på besök den där sommarnatten. Det enda hon vet är att hon såg det med egna ögon och hon vill helst av allt veta var farkosten kom ifrån och vilket ärende den hade.

— Jag har lekt med tanken att det kunde vara en okänd militär farkost från USA eller Ryssland. Kanske är den så avancerad att den har lurat försvarets radarbevakning längs våra gränser. Men vad skulle å andra sidan en sådan göra i ett vanligt bostadsområde här i lilla Nybro?

Eva har vänt sig till militären,

både försvarsstaben i Stockholm och lokala militära myndigheter i Kalmar, men ingensans har hon fått något besked om vad det kunde vara. På radarskärmar har, enligt myndigheterna, inga okända föremål varit synliga.

Hon har frågats ut av företrädare för föreningen UFO-Sverige, som kartlägger sådana här fenomen.

"Hon är mycket saklig och fjärran från alla orealistiska fantasier", lyder omdömet från den forskare som dokumenterat hennes upplevelse.

Under hösten har Evasett flera fenomen i sin kikare från balkongen.

— En kväll kom ett lysande eldklot farande längs horisonten. Ju mera jag studerar himlen desto mindre tvivlar jag på att det finns civilisationer därute. Kanske finns det varelser i andra solsystem som vill ha kontakt med oss. ■

Eva Höglund är läkar-sekreterare och "fjärran från orealistiska fantasier", enligt föreningen UFO-Sverige. Nu hoppas hon att några fler än hon sett den märkliga farkosten i somras.

- BLI INTE NERVÖSA NU, KILLAR
MEN MITT HÖGRA BEN SOVER!

Dammkorn i universum. Vår jord sedd från satelliten Meteosat.

Miljöproblem även i rymden

Framtidens rymdfärder står inför ett växande hot: rymdskrot. Enligt en amerikansk rapport har man hittat ungefär 6.500 föremål med en sammanlagd vikt om 2.000 ton i omloppsbana kring jorden. 95 procent därav är skrot, resten fungerande satelliter.

Man ska då också betänka, att rymdfärjan Challenger 1983 fick ett fönster svårt skadat av en färgflaga med bara 2 mm diameter.

Så småningom kommer det här rymdskrotet att dras in mot jorden och brinna upp när det hamnar i atmosfären. Innan dess är det ett formidabelt hot och alla idéer om att städa den närmaste rymden har fallit på de astronomiska kostnaderna.

Källa: Sveriges Tekniska Attacheer.

VLT. 16-4-91

Irriterad liten jord

● Till människan:

Jag är en liten planet som svävar omkring i ett litet område i universum. I förhållande till universum är jag knappt större än ett dammkorn.

Jag heter Jorden.

Ni människor som använder mej som boplatz är inte snälla mot mej.

Ni plågar mej på många sätt och har därtill ett så begränsat förstånd att ni inte begriper vad ni gör.

När jag föddes och under

vissa perioder därefter bildades i mitt inre ämnen som ni människor har upptäckt och anser vara värdefulla. Hit hör bl a olika malmer, naturgas, olja och kol. Ni gräver ur mitt inre så att jag börjar likna en svamp. Ni tycks inte förstå att det ni gräver ut aldrig kan återbildas.

Med en aning eftertanke borde ni förstå att ni gräver er egen förintelse.

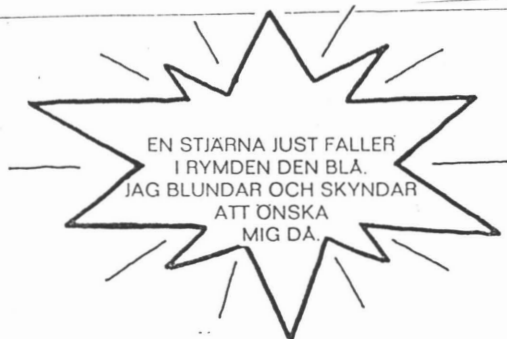
Om ni och era efterkommande vill leva vidare

och använda mej som boplatz, måste ni börja tänka och tänka framåt. Ni måste även sluta med att plåga och riva sönder både mitt inre och min yta.

Om ni fortsätter att vara stygga mot mej, blir jag kanske så arg att jag spricker och spyr ut min glödande magma över er. Då ni!

Med irriterade hälsningar från Jorden.

SVEN LUNDSTRÖM
Piteå

EN STJÄRNA JUST FALLER
I RYMDEN DEN BLÅ.
JAG BLUNDRAR OCH SKYNDAR
ATT ÖNSKA
MIG DÅ.

Lättare att hitta hem

Sväng alltid vänster när du kör bil. Om du skulle tappa bort dig så hittar du lätt hem genom att vända och svänga till höger hela tiden.

ALLT DU BEHÖVER ÄR
INTRESSE OCH TÅLAMOD

Bäste Gunnar Schelin. Varför vill eventuella rymdbesökare över huvudtaget ta sig till jorden?

Beror det på deras fåfänga, dårskap eller på att de har någon nytta av att ta sig just hit? Är de kanske paranoidea och tror att vi ska tävla med dem om att härska i rymden? Varför har vi då inte fått en kraftfullare bekantskap med dem?

Om de har teknologi och intelligens nog att färdas fortare än ljuset borde de väl i rimlighetens namn också kunna upprätta mer permanenta boplatser, militärläggningar, forskningsstationer eller privata nöjesfält och visa upp människor i bur för sina släktingar och vänner.

□ Jordnötter

Dessa xenomorfer skulle man då få tillfälle att se på, ta på och mata med jordnötter i stället för att, som enligt dig, åka hit, stanna ett par timmar och sedan åka hem igen.

Nej de borde stanna ett par år, slå sig ner någonstans och utbyta information. Studera människor i deras "normala" miljö och inte ombord på något rymdskepp. Kanske kunde de lära upp oss till sin teknologiska nivå.

Eller ta några 10-tal miljoner till fånga och göra cellprover och en massa andra kladdiga experiment på.

Kanske använda oss som slavar eller legosoldater i någon avlägsen Galax och om man tänker efter så har jag aldrig hört talas om att UFO-gubbar är vegetarianer.

Tanken är skrämmande! Här har vi en hel planet. Fylld med re-

OSTRA SMÅLAND

18-4-91

— Varför vill rymdbesökare komma till oss?

lativt utvecklade människor som väger kanske 50 kg/st och uppåt. Mums! Mums!

□ Grodlår

Om man sedan tänker på att i vissa delar av världen anses grodlår, sniglar hundar och undulater som en delikatess! Då blir ju tanken desto mera skrämmande. Vi anser ju dessa som mindre intelligenta än homo sapiens och sålunda relativt utvecklade. Nej Gunnar hade de kunna ta sig hit så hade vi nog fått veta av dem ordentligt.

Jodå, jag har också sett underliga saker likväl som du punktvisa ljusstrålar i alla möjliga färger.

Sedan konstiga lukter och ryckningar i mitt vänstra öga för att efter en halvtimme följas av en fruktansvärd huvudvärk.

Efter att läkarbesök som resulterade i diagnosen migrän och några starka tabletter såg jag desto mer konstiga syner. Läkarnas ansikten och vita rockar ändrade färg os.v.

Du säger dig ha sett både det ena och det andra! ovala, havsmåne och cigarrformade UFO:s. Frågan är väl vad det är du har sett egentligen? Eller hur Gunnar! Kan vi få en mer detaljerad information!

Tvivelare

Rymden behöver en vårstädning

■ Rymdskrot kan hota framtida rymdfärder. Enligt en rapport från amerikanska kongressens teknologiska utskott cirklar minst 6 500 föremål med en total vikt på 2 miljoner kilo i banor runt jorden. Bara 5 procent är fungerande satelliter, resten är skrot.

Endast föremål med en diameter på minst 10 centimeter har kunnat registreras men även betydligt mindre föremål kan vålla rejäla skador om de krockar med en rymdfarkost. Som exempel nämns när rymdfärjan Challenger 1983 kolliderade med en flaga av titanoxidfärg. Ett av farkostens fönster skadades svårt trots att flagans diameter var blott 2 millimeter.

I rapporten understryks därför att alla som skjuter upp satelliter måste hjälpas åt att rensa rymden från skrot.

VÅRENS BUDBÄRARE

FLYGANDE TEFAT

Har du sett ett UFO?

Ordet UFO kommer från engelskan och betyder oidentifierat flygande föremål.

Många människor har sett UFO:s, men det är bara få som vågar träda fram och berätta om sina upplevelser. Risken är ju att omgivningen betraktar en som knäpp.

En del UFO:s har en naturlig förklaring. Det kan vara väderleksballonger, fågelflockar eller klotblixnar.

Andra kan vara äkta flygande tefat från främmande världar. Även om ingen lyckats fånga något sådant ännu.

Det kan också ha varit en RPV (Remotely Piloted Vehicle), en flygande obemannad fjärrstyrd minifarkost.

Sedan mer än 10 år tillbaka har stormakterna utvecklat sådana här farkoster, främst för militära ändamål. De kan flyga längs vägar och kuster och studera omgivningarna med sina TV-kameror. Eller bara stå still på en bergknalle och utföra observationer.

Inom svenska försvaret finns misstankar om att främmande makter har testat sina RPV vid våra kuster. Därför behöver du inte vara tokig om du ser ett UFO. Försvaret är kanske intresserat av dina iakttagelser.

Om myndigheterna inte bryr sig om din rapport blir UFO-Sverige glada för att få reda på vad du sett. Deras rapportcentral tar emot samtal dygnet runt på tel 016-13 49 57. ■

Inget UFO utan en äggformad helikopter, en RPV.

Stjärnorna förde dem samman

□ I en syn såg Marianne två meterhög moln ovanför en man, som klev ut ur ett UFO. I molnen projicerades ansikten av två andra män.

Marianne, som ibland får så kallat fotografiska minnesbilder, ritade av det ena ansiktet. En väninna kände igen det och förmedlade kontakten med en man i Stockholmstrakten.

När Marianne träffade den mannen ritade hon av det andra ansiktet — och han kände igen det. Genom hans förmedling fick hon träffa den andre — sin blivande äkta hälft...

Det var onekligen ett originellt sätt som Marianne och Lennart Lidfors träffades på. Men det är bara en detalj i ett långt och spännande händelseförlopp, som skildras i Lennarts romandebut "Gåvan från stjärnorna" (Forum).

— Detta är en dokumentär skildring. Den bygger på verkliga händelser.

Så inleder Lennart sitt förord. Men som den akademiker han är vill han lugna sina vetenskapliga kollegor med en sund skepticism. Boken kan också läsas som en roman, som ren underhållning.

Det är en kärlekshistoria över årtusenden med ingredienser som en ohygglig explosion i en förhistorisk civilisation (Atlantis), kamp mellan ljusets och mörkrets barn, återfödelse, besökare från rymden, energi från kristaller, kommunikation med delfiner, hypnos, telepati och människans relation till naturen.

En utomjordisk intelligens, kallad Lace, söker under hypnosen kontakt och låter meddela att "Marie" och Lennart återföts för att lösa en svår och viktig uppgift.

"Gåvan från stjärnorna" för närmast tankarna till Shirley MacLaines böcker "Ut på yttersta grenen" och "Dansen i ljuset" — och enligt vad dess

samman

Foto: TORBJÖRN ZAD

Huvudpersonerna i "Gåvan från stjärnorna" - Marianne och Lennart Lidfors - har kärt varandra i minst fyra år, kanske rentav i 16 000.

författare får höra, så finns det någon sorts koppling.

Hur som helst. Helt klart är att Lennart Lidfors existerar. Han står till och med i telefonkatalogen. Och när vi stämmer möte med honom har han med sig bokens "Marie" — som visar sig heta Marianne Lidfors.

— Man kan inte prata om sån't här, säger Lennart försiktigt.

— Men man kan skriva om det, bryter Marianne glatt in.

Lennart har arbetat inom atomforskning som driftingenjör. Han är elektroingenjör, med kand och fil kand i psykologi. För närvarande forskar han för att få fram instrument som kan mäta strålningsfält

från bergkristaller.

— Fälten verkar vara samma typ av ljusfenomen som människans aura, som ju bara kan ses av vissa människor. Marianne visade sig vara känslig för strålningen och det var en anledning till att vi fick kontakt.

— Kristaller kan både värma och kyla. De kan ge en chock, en isande kyla, en förlamande känsla.

Dramatiska bilder

Marianne hade några gånger vaknat i en underlig dvala och det hade tagit upp till två timmar innan hon kunnat röra armar och ben.

När Lennart hörde detta anade han att hon led av en svår chock som han ville försöka få fram genom hypnos.

Marianne lät sig hypnotiseras och berättade då om sådana som hon i vaket tillstånd varit medveten om. När hon väcktes ur hypnosen hade hon ingen aning om vad hon sagt. Det fick hon höra genom Lennarts bandinspelningar.

Enligt Mariannes inre bild som kom fram under hypnos skulle Lennart ha ägnat sig kristaller i det legendariska Atlantis och råkat spränga sig bitar — till hennes stora sorg och förskräckelse.

— Det behöver inte vara sant — det här med reinkarnation, säger Lennart.

— Det går helt enkelt inte att bevisa vetenskapligt. Men möjligheten att vi kan ha haft tidigare liv och är odödliga fasc

En vådligt berusad sjöman lullade fram till Gröna Lunds skjutbana och lyckades skjuta tjugonio skott av trettio mitt i prick. Som pris fick han en liten sköldpadda. En halvtimme senare kom han tillbaka, om möjligt fullare, och lyckades träffa rätt med alla trettio skotten. Han skulle då få välja vilket pris han ville, och när han fick reda på detta, sa han:
- Kan jag få en till hamburgare, fast med mjukt bröd den här gången.

nerar och öppnar enorma perspektiv.

— Man kan få en känsla av visshet, som gör att man kan tro på de upplevelser man haft. För själva upplevelserna är sanna.

— Sedan kan man alltid diskutera alternativa förklaringar, säger Lennart och nämner som exempel "Lace", som i boken kallas utomjordisk intelligens.

— Andra kanske i stället skulle vilja karaktärisera honom som en sidopersonlighet i "Maries" undermedvetna, säger Lennart.

Tandläkaren först

— Första gången jag fick hypnos var av min tandläkare, berättar Marianne.

— Det var i stället för bedövning. Det fungerade väldigt bra. Men jag hade inte tänkt mer på hypnos förrän jag träffade Lennart.

— När han föreslog hypnos tänkte jag att det kunde vara intressant att få en förklaring till mina kalla fötter. Och det fick jag då sannerligen...

Marianne kommer från en ort utanför Norrköping. Hon arbetar inom den grafiska branschen. Som avkoppling har hon ägnat sig åt att meditera, åt att stänga av det vanliga tankesurret.

— Det har gjort att jag öppnat mig för nya aspekter av tillvaron. Och har man som jag upplevt allt det här så måste man kunna berätta om det — som en del av verkligheten.

Enligt Mariannes inre bilder så har hon och Lennart stått varandra nära i åtskilliga liv under de senaste 16.000 åren — på Atlantis, i Egypten, Grekland, Italien, Frankrike, Nordamerika (som indianer) — och dessutom levtt som "utomjordingar" — på Plejaderna.

Men vad de med all säkerhet vet är att de känt varandra i fyra år. Och att de varit gifta med varandra sedan december 1989.

HANS BRATTBERG

WT, 3-8-91

Gunnar Schelin:

Jag såg ett UFO i Åkerhagen

Svar till fötterna på jorden, "Var har Du alla bevis Schelin".

Du godtar ju inte millioner ögonvittnesrapporter utan påstår att det är fantasier och lögnar, samt förklarar att alla foton är förfälskade.

Om nämner några världskändisar som öppet erkänt att de varit vittnen till UFO-händelser så kommer Du säkerligen som öppet erkänt att de varit vittnen till UFO-händelser så kommer Du säkerligen förklara att de också är lögnare. T.ex president Carter, general Mac Arthur befälhavare under kriget mot Korea. En stronom bör Du väl godkänna. Astronomiprofessor Allen J. Hynek som hade 90.000 vittnesrapporter per data.

□ Domstol

En amerikansk UFO-organisation stämde tre pensionerade överstar till domstol där de under ed bekräftade att de sett ett UFO som störtat i New Mexico. De berättade att de sett de rymdvarelser som tagits mbhand och efter undersökning förvarats på Pattersonflygbasen.

Själv har jag tre gånger sett UFO-objekt. Det intressantaste och mest beviskraftiga inträffade den 20 augusti 1974 mellan kl. 9 och 10.30. Man ringde mig och berättade att man just då stod i Åkerhagen (ett bostadsområde i Borgholm) och iakttog ett "flygande tefat". När jag anlände dit stod ett stort antal människor och spanade mot skyn. Man hade t.o.m. satt upp ett teleskop, fast det inte var nödvändigt, enär föremålet syntes utmärkt med blotta ögat.

UFO:t, ty det var utan tvekan ett sådant, var diskusformat, hade en kupol över och runt detta korta gula ljusstrålar och under längre, vita strålar, starka som solen. Efter att ha stått stilla under en och en halv timme rörde sig föremålet mot söder.

□ Telefonsamtal

Det kom dagarna därefter många telefonsamtal, där folk berättade om sina iakttagelser. Från Kalmar, Förlösa, Kläckeberga där en polispatrull i sin radio meddelade poliskontoret att de iakttagit ett oidentifierat rymdskepp. I Rockneby meddelade en sommarstugeägare att han haft detta objekt stående över sin tomt. En skorstensfejare berättade att då han stod på ett tak i Stora Rör haft UFO:t rakt över huvudet. Från en skola i Alby på södra Öland ringde en lärare och talade om att samtliga lärare och elever sett föremålet, och att alla var övertygade om att det varit ett UFO.

□ Tyska turisten

Veckan därefter fick jag ett par tyska turister i min sommarstuga. De berättade att de natten efter UFO:t syntes här, hade de in sin hemstad Bielefeldt haft besök av troligen samma föremål. De sände mig sedan två exemplar av tidningen Westfalenblatt onsd. å torsd. Där tidningen på första sidorna under jätterubriken skrev: "Tusentals Bielefeldtbor såg i natt "flygande tefat".

Du måste väl förstå att jag inte själv som Du påstår, sett 300 UFO, det är ju allmänheten som skickar sina rapporter till mig. Från en av vittnena i Orrefors har Du fått svar på Dina angrepp.

Gunnar Schelin,

Borgholm

ÖSTRA SMÅLAND 13-4-91

Lura
grannar-
na att du
är en utom-
jording
genom att
linda in dig
själv i folie
och stå och
hoppa i
trädgården
sent på
natten och
samtidigt
peka mot
stjärnorna
och göra
konstiga
"blippande"
ljud.

FÖR DEN "HUMORISTISKE"

Vi avslutar säsongen med en
gemyttlig Grillkväll i Stimmerbo
vid sjön Gäsen den 20/5
kl 16⁰⁰
Vill du vara med, kontakta
Gudrun 0240-79135 eller Lars
0240-23563 ...
Välkommen!

